

NRU.8361.379.2024

### DECYZJA Nr 118 / 2024

Na podstawie art. 40a pkt 1 oraz art. 40a pkt 3, art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433 z późn. zm.) i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

#### Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy W [REDAKTOWANE] O [REDAKTOWANE] prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą W [REDAKTOWANE] O [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], REGON [REDAKTOWANE] **administracyjną karę pieniężną w wysokości 1000 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100). Na wysokość kary składają się:

- kara w wysokości **500 zł** na podstawie 40a pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433 z późn. zm.), z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ww. ustawy;
- kara w wysokości **500 zł** na podstawie 40a pkt 3 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433 z późn. zm.), z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 3 ww. ustawy.

#### Uzasadnienie

Pismem z dnia 14.06.2024 r. (data doręczenia 18.06.2024 r.) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIiH*, zawiadomił przedsiębiorcę W [REDAKTOWANE] O [REDAKTOWANE] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą W [REDAKTOWANE] O [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwanego dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie m.in. przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o opłacie produktowej*.

W dniach 05 i 18.07.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.379.2024 z dnia 03.07.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIiH*, przeprowadzili kontrolę w [REDAKTOWANE] zlokalizowanym przy

ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

W toku czynności, zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli, inspektorzy ustalili, że *Strona*:

1. nie pobiera opłaty za opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, tj. pudełka, w które pakuje produkty sprzedawane „luzem” użytkownikom końcowym, czym narusza art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*;
2. nie posiada w ofercie sklepu opakowań alternatywnych, czym narusza art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

Stwierdzone nieprawidłowości zostały opisane w protokole kontroli (Nr akt NRU.8361.379.2024), który w dniu 18.07.2024 r. został bez uwag podpisany i odebrany przez *Stronę*.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości pismem z dnia 19.08.2024 r. (data doręczenia 23.08.2024 r.) *Opolski WIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a pkt 1 oraz art. 40a pkt 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

*Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej *Kpa*, przysługuje jej prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W przedmiotowym zawiadomieniu *Opolski WIH* poinformował *Stronę*, iż przy ustalaniu wysokości kar administracyjnych uwzględni przesłanki wynikające z art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej* tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność kontrolowanego podmiotu.

### **Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.**

Produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, to zgodnie z art. 2 pkt 9e *ustawy o opłacie produktowej* produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Zgodnie z art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty - jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Zgodnie z art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* przedsiębiorca prowadzący jednostkę

handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną zapewnienia dostępność opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępność opakowań wielokrotnego użytku.

Załącznik 6 ww. *ustawy o opłacie produktowej* wskazuje produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające zmniejszeniu stosowania, do których zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
  - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
  - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
  - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Użytkownikiem końcowym jest podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży, o czym stanowi art. 2 pkt 11ac *ustawy o opłacie produktowej*.

Wysokość opłaty za produkty jednorazowego użytku reguluje § 1 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami (Dz. U. z 2023 r. poz. 2679), zgodnie z którym stawka opłaty wynosi 0,20 zł - w przypadku kubków na napoje, w tym ich pokrywek i wieczek oraz 0,25 zł w przypadku pojemników na żywność, w tym pojemników takich jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowanych w celu umieszczania w nich żywności.

Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto:

- wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami, o czym stanowi art. 40a pkt 1 *ustawy o opłacie produktowej*,
- wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa

sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku, o czym stanowi art. 40a pkt 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

W myśl art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej* kary pieniężne za ww. czyny wymierza właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł (art. 40b ust. 1 pkt 1 *ustawy o opłacie produktowej*).

Przy wymierzaniu kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki określone w art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej*, tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Oceniając **stopień szkodliwości naruszenia** *Opolski WIIH* uznał, że niewypełnienie przez *Stronę* obowiązków wynikających z art. 3b ust. 1 i 3 *ustawy o opłacie produktowej* pozbawiło konsumentów możliwości wyboru opakowania, które chce nabyć wraz z produktem, a zatem podjęcia świadomej decyzji, która ma wpływ na środowisko. Celem pobierania od konsumentów opłaty za opakowania z tworzyw sztucznych jest trwałe zmniejszenie zużycia produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a w konsekwencji zmniejszenie ich negatywnego wpływu na środowisko oraz zapewnienia wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów.

Następną przesłanką jaką *Opolski WIIH* ocenił przy ustalaniu wysokości kary jest **rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia**. Stwierdzone w toku kontroli naruszenie polegało na niepobieraniu od konsumentów opłaty produktowej za opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz niezapewnieniu dostępności opakowań alternatywnych. *Opolski WIIH* stwierdził, iż naruszenie art. 3b ust. 1 i 3 *ustawy o opłacie produktowej* miało miejsce w okresie obowiązywania tych przepisów czyli odpowiednio od 1 stycznia i od 1 lipca 2024 roku, co potwierdza złożone przez *Stronę* w toku oświadczenie informujące o nieznanomości ww. przepisów.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność podmiotu**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 3 *ustawy o opłacie produktowej*, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę. *Opolski WIIH* stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów z zakresu *ustawy o opłacie produktowej*. Należy zauważyć, że *Strona* jako doświadczony przedsiębiorca powinna wykazać się znajomością przepisów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej. *Opolski WIIH* zważył także, że w czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze poprzez wprowadzenie do obrotu opakowań z materiałów biodegradowalnych.

Zgodnie z art. 40c ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* do administracyjnych kar pieniężnych

nie stosuje się przepisu art. 189f *Kpa*.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz stopień przyczynienia się *Strony* do powstania naruszenia, *Opolski WIiH* uznał, iż kary wymierzone w najniższych przewidzianych przepisami wysokościach 500 zł każda są w niniejszej sprawie wystarczające i skłonią *Stronę* do przestrzegania w przyszłości obowiązków wynikających z art. 3b ust. 1 i 3 *ustawy o opłacie produktowej*. Na łagodny wymiar kar ma wpływ fakt, iż jak dotąd *Strona* nie była karana za naruszenie *ustawy o opłacie produktowej* oraz że sama podjęła dobrowolne kroki naprawcze w celu wyeliminowania naruszenia prawa w przyszłości.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kar w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 3 *ustawy o opłacie produktowej* wynosi 20 000 zł za każde z ww. naruszeń. Organ uznał, iż kary pieniężne w kwotach określonych w sentencji decyzji mieszczą się w ustawowo wyznaczonych granicach i są adekwatne do stwierdzonych naruszeń.

Na podstawie art. 40b ust. 6 i art. 40 c ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej*, art. 47 § 1 *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa* (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.) oraz art. 16 § 1 i art. 130 § 1 i 2 *Kpa* karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* zobowiązana jest uiścić na rachunek **Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu nr 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole**, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor  
Inspekcji Handlowej

.....*Aneta Rabkowska*.....

Opolski Wojewódzki  
Inspektor Inspekcji Handlowej

#### Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.
2. Na podstawie art. 40 c ust. 2 *ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433 z późn. zm.) Do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa* (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
3. Zgodnie z art. 130 § 2 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst

jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

4. W myśl art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Na podstawie art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

**Otrzymują:**

1. W [REDACTED] O [REDACTED] [REDACTED]  
[REDACTED]  
[REDACTED]

2. BA w/m

3. aa

UŚ